

Pastoraal Hoekje week 24 2018

Loslaten.

Ik vind dit een lastig werkwoord. Ik houd het liefst de touwtjes in handen. Ik heb graag de regie. Ik bepaal graag zelf de route. Ik heb met vallen en opstaan geleerd dat het leven veel leuker is, als je dingen durft los te laten. Als je met een open houding in een situatie durft te stappen.

Als je je laat verrassen door wat de dag je brengt.

En toch.....regelmatig val ik weer in de valkuil. Ik trek alles naar me toe. Mijn kinderen, mijn man, mensen met wie je samenwerkt ervaren weinig ruimte. Ik voel het meestal aan mijn gespannen lichaam. Het is weer zo ver. Het is tijd om los te laten.

Voor Jezus is het niet anders. Hij verkondigt vol vuur over het Rijk van God. Zijn voorkeur gaat uit om dit te doen in de vorm van een gelijkenis. Denk maar aan die boer die zaait op de akker. De boer kan weinig invloed uitoefenen op het groeiproces. Hij kan alleen water geven. Daarna is het loslaten en afwachten. Maar uit de het kleinste zaad komen de prachtigste gewassen. Ik hoop dat ook wij zo vol vertrouwen in het leven kunnen staan. En vooral: dat we steeds opnieuw leren dat het leven op deze manier veel meer plezier geeft en leidt tot onverwachte vaak prachtige resultaten!

pastoraal werkster Annemiek Buijs

Pastoraal Hoekje week 23 2018

Waar ben jij?

'Doe maar gewoon; dan doe je al gek genoeg' kan dikwijls waar zijn. Maar echte christenen zijn allemaal een beetje gek: Franciscus van Assisi vonden ze indertijd ook een rare. Benedictus, Bernardus, Theresia - ze werden in hun tijd allemaal voor gek versleten. Of korter geleden: Edith Stein, Titus Brandsma, pater Damiaan en Peerke Donders, Oscar Romero - allemaal een beetje gek; sommigen zeiden: van de duivel bezeten.

Gewoon doen is: alleen aan jezelf denken en houden wat je hebt. Gek is: weinig aan jezelf denken, je uitsloven voor anderen, dromen werkelijkheid doen worden, werken aan vrede en gerechtigheid.

U kent ze wel: die onmisbare 'goeie gekken'. Mensen die bijvoorbeeld al tien jaar lang bijna dagelijks langs een demente moeder gaan; of die al jaren lang - zonder dat iemand het weet - de was doen voor een oudere en alleenstaande buurman;

mensen die door weer en wind collecteren voor het goede doel; mensen die hun vrije dagen aan de jeugd geven; mensen die het hemd van hun lijf geven. Het zijn allemaal 'goeie gekken'.

Ik weet het wel: 'Doe maar gewoon; dan doe je al gek genoeg' is vaak een wijs gezegde, maar als het de lijfspreuk wordt van christenen, van kerkmensen, dan kun je de toekomst gerust afschrijven. Het is altijd de ander. Dat is al zo oud als de wereld. Adam schuift het op Eva, en zij geeft de slang de schuld. Maar Jezus vraagt ook vandaag aan jou: Waar ben jij? Ben jij er ook zo een die zich verschuilt achter anderen, of ben je een beetje gek, zoals Hij?

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 22 2018

Maria Leeft!

Lieve mensen

Onder deze titel brengen we Maria en haar verering in onze stad voor de vijfde keer onder de aandacht in het kader van de jaarlijkse Maria-Ommegang.

Ward Warmoeskerken hield op zondag 13 mei een indrukwekkende evocatie over thema van onze Ommegang: "Maria, baken van hoop" en presenteerde zo zijn schitterende creatie van de thema Maria in de St.-Gertrudiskerk en in de OLV van Lourdeskerk.

Op 31 mei a.s. zal om 19.00 uur de Tentoonstelling worden geopend in de St.-Gertrudiskerk die toelichting geeft over de gast Mariabeelden uit andere plaatsen, waarvan enkele ook meelopen in de Maria-Ommegang.

Er zullen ook een aantal ikonen, processieschilden en vaandels te bewonderen zijn. Natuurlijk heeft ons eigen Ommegang beeld een centrale plaats. Ons oudste processiebeeld zal in juni een feestmantel dragen met rijke symboliek.

De tentoonstelling zorgt ervoor dat ook de weekbezoeker van onze St.-Gertrudiskerk in de sfeer komt van de Mariaverering in onze stad en onze Ommegang. Er wordt heel veel voorwerk geleverd om te zorgen dat we op 24 juni met Maria, baken van hoop door onze stad kunnen trekken. De opening tentoonstelling op 31 mei begint met het samen bidden van de rozenkrans van de vrede. Tijdens dit gebed zullen Wim de Veth op de saxofoon en pastoor Peter van der Weide achter het orgel voor extra muzikale bezinning zorgen.

U bent allen van harte welkom op 31 mei

Laten we zien dat Maria leeft in onze stad!

Vrede en Alle Goeds

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 21 2018

Door levenservaring, ontmoetingen met mensen

en wat leven van alledag van ons vraagt, verandert het beeld van God regelmatig. We passen het aan en stellen het bij. Zo gebeurde het in de geschiedenis van de Kerk. Zo gebeurt het ook in onze levensgeschiedenis.

Op sommige dagen ervaar je een enthousiasme zodat je door het leven vliegt. Je voornemens groeien als vanzelf uit tot prachtige resultaten. Je maakt plannen en voert ze met levensenergie uit. God is als een Levensgeest die leeft in ons binnenste.

Op andere momenten in je leven wijk je af van het hoofdpad. Je raakt vervreemd van je Levensbron. Je maakt fouten waar je later spijt van hebt. Totdat ene moment dat je geraakt wordt door een beeld, een heilige plek of een woord dat je aanspoort. Je ervaart dat je altijd terug thuis kan komen bij God de Vader. Jezus laat in zijn leven zien dat je soms keuzes kunt maken die niet de meest vanzelfsprekende zijn. Ze vragen meer inzet van je. Ze vragen een andere inzet van je. Hoewel je het zelf anders zou doen, beweeg je met de ander mee. Zoals Jezus in gemeenschap omging met zijn broeders en zusters, zo probeer je dat ook te doen. Zo laat God, doorheen de wisselende omstandigheden in ieders leven, de verschillende facetten van Zijn mysterie ervaren: Hij is de Geest die ons bezielt. Hij is de Vader die ons draagt en vergeeft. Hij is de Zoon die ons uitnodigt.
Annemiek Buijs – Tuytelaars, pastoraal werker Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 20 2018

Pinksteren is elkaar begrijpen ...

Misschien bent u helemaal geen voetbalfanaat of juist een grote supporter! Maar het kan niemand ontgaan dat er met spanning gelet wordt op de samenstelling van de 11 spelers die het voor de club moeten gaan maken.

Deze dagen nodig ik u uit om u eens voor te stellen, dat helemaal onverwacht de trainer spoorloos is. Het eerste moment zit zo'n ploeg sprakeloos voor zich uit te staren, vervolgens beginnen ze door elkaar te roepen en te zeggen dat dit te gek is.

Niemand begrijpt iemand. Hoe moet het verder? En dan ineens herinneren ze zich dat de training al afgerond was, dat de strategie was uitgestippeld, dat ze alles van die trainer in handen hebben om er het beste van te maken. Ze begrijpen elkaar, krijgen zelfvertrouwen en ze worden enthousiast. De overwinningsdroom is al bijna werkelijkheid. Dat slaat over op meer dan een legioen supporters.

Zo ongeveer moet het toch ook geweest zijn op die eerste Pinksterdag. Heel even waren de apostelen lam geslagen door Jezus' vertrek uit hun midden, ze spraken elkaar tegen, wisten niet hoe verder. Tot dát moment waarop ze begrepen, dat alles wat Hij hun geleerd en voorgedaan had hun in handen was gegeven, meer dan genoeg om nu zelf door te gaan in diezelfde geest. Hun vroegere droom kwam toch weer binnen handbereik. Die droom was wel bijgesteld, reëler dan vroeger en dus een haalbaar ideaal.

Wat toen gebeurde kan ook vandaag weer gebeuren en overslaan op meer dan een legioen nieuwe apostelen die, gedreven door Jezus' geest, zich gaan inzetten voor een betere en rechtvaardiger wereld. Mensen met dit ene doel begrijpen zo elkaar al zijn ze nog zo verschillend.

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 19 2018

Die opgestegen is ten hemel

Lieve mensen!

Deze woorden zeggen we iedere zondag tijdens onze geloofsbelijdenis.

Op Hemelvaartsdag worden we uitgenodigd, misschien meer dan anders om stil te staan bij de betekenis van deze belijdenis. We vieren en gedenken dat Jezus thuis is gekomen bij God de Vader in de Hemel en daar zijn rechterhand is.

Zijn leerlingen en al de anderen die achterblijven na zijn dood en verrijzenis ervaren dat Hij bij God leeft voor altijd. Gaandeweg zijn ze tot deze ontdekking gekomen. Eerst ontdekten ze na zijn dood aan het kruis en de graflegging dat het graf leeg was op Paasmorgen. Hij was niet dood, maar hij Leeft.

De Verrezen Heer liet zich diverse malen zien aan zijn leerlingen en nu ervaren zij dat Hij naar de hemel is opgestegen.

Ze kunnen het aan en staan volledig open voor de helper die met Pinksteren zal komen: de Heilige Geest.

Voor de rijkdom van het paasgeloof mogen we de tijd nemen: stap voor stap worden de mysteries duidelijk.

Daarom kan het paasgeloof zoveel steun en troost bieden voor hen die een dierbare moeten loslaten door de lichamelijke dood.

Hopelijk krijgen ze kracht door de diepe betekenis van de Hemelvaart van onze Heer Jezus en kunnen ze gaandeweg met behulp van de Heilige Geest getuigen zijn van Pasen.

Vrede en Alle Goeds

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 18 2018

Meimaand is voor mij Mariamaand!

In de zomertijd werd ik als kind door mijn moeder op woensdagavond meegenomen naar de Kapel van Nijhoven. De kapel ligt net buiten het dorp Baarle Nassau in een klein stukje bos. Rondom de kapel is er een kruisweg en voor de kapel staat een Lourdesgrot. Ik vind het een klein stukje hemel op aarde. Ik was daar welkom als kind. Voor aanvang van de viering mocht ik de bel handmatig luiden. Tijdens de viering de tafel klaarzetten en de voorbede lezen. Het was er klein en gemoedelijk. Als het lekker weer was, werd er buiten bij de grot gevierd. Een deel van mijn geloof heeft zich daar gevormd: zittend op de smalle bankjes, in de maand mei de Marialiedjes meezingend met de andere mensen uit de buurt in alle toonsoorten.

Maria heeft voor mij lange tijd vooral met een gevoel te maken gehad, minder met de positie en de rol die zij gespeeld heeft in het leven van Jezus. Dit is veranderd toen ik zelf moeder werd. Vanaf dat moment kan ik me met haar identificeren. Ik begrijp wat ze voelt en doorgemaakt heeft. Ik vertrouw haar op een andere manier mijn levensvreugde en pijn toe als ik bij haar een kaarsje aansteek. Sinds de geboorte van mijn dochter Anna heeft Maria ook een plekje gekregen in onze huiskamer.

Ik ben geen uitzondering in deze ervaring. Bij vele katholieke vrouwen en mannen heeft Maria een bijzondere plaats in het geloof. Toch is er over haar niet veel bekend. Maria maakte deel uit van een samenleving waarin vrouwen geen politieke of leidinggevende positie bekleedden. In het evangelie speelt zij maar een bescheiden rol, omdat daarin de boodschap van Christus centraal staat. Toch is zij de vrouw die er op cruciale momenten in het leven van Jezus altijd bij is. Ik hoop dat wij haar ook zo ervaren. Als een vrouw die er is als wij haar nodig hebben.

Annemiek Buijs-Tuytelaars - pastoraal werker Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 17 2018

De wijnstok en de ranken

Het beeld dat Jezus geeft van de wijnstok en de ranken in de evangeliëlezing het komende weekend is het beeld van een gemeenschap. Je kunt niet zomaar in je eentje christen zijn. Dat deed Jezus ook niet. Het eerste wat Hij deed toen Hij zijn prediking begon, was een aantal leerlingen rond zich verzamelen, want alleen ... nee, dat gaat niet, toen niet en nu niet. Waarom gaat dat niet

? Omdat Jezus dan niet in ons midden kan verschijnen. Hij zegt: 'Waar er twee of meer in mijn naam verenigd zijn, daar ben Ik in hun midden.' Twee of meer. Niet alleen dus. Precies daar groeit er een probleem. Gemeenschap vormen wordt soms moeilijk, omdat de kudde kleiner wordt. Maar die gemeenschap is absoluut nodig, want Jezus zegt ook: 'Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft terwijl Ik blijf in hem, draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets.' We moeten dus contact houden met Jezus, en voor de meesten onder ons wordt dat contact vooral in de wekelijkse vieringen elke keer hechter. Daarin vormen we gemeenschap, en daarin maken we telkens opnieuw kennis met Jezus' woorden en daden. Zonder vieringen verliezen velen het contact met Jezus, en dan kunnen we niets of zijn we niets. Zo zegt Jezus zelf. Want Hij is de wijnstok, wij zijn de ranken, en zonder Hem kunnen wij niets.

Diaken Jan Foesenek – Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 15 2018

De beleving van Pasen

In sommige heel oude kerken bewaart men een beeld van de zogenaamde 'Christus van de koude steen.' Het is een beeld van Jezus zittend op een koude steen, even uitrustend na de geseling, een beeld van een geslagen en doodvermoeide mens.

In Oost-Europese landen hebben veel arme mensen deze afbeelding in huis, zoals wij vroeger en nu een beeld hadden en hebben van het heilig Hart of van Maria. Als de landarbeiders thuis komen na een zware en vermoeiende dag, zitten ze een ogenblik voor dat beeld van de gewonde Heer dat hun herkenning geeft en de moed om verder te gaan. Blijkbaar zijn ze nog lang niet aan Pasen toe.

Zo vergaat het de leerlingen uit het evangelie van komend weekend ook. Jezus komt in hun midden, maar ze zijn met hun hoofd nog te zeer bij het lijden, dat van de Heer, maar ook hij is de bedreiging die henzelf benauwt. Misschien is het daarom

in deze evangeliëlezing, dat Jezus zo uitdrukkelijk eerst zijn gewonde handen en voeten laat zien, dat Hij de gewone behoefte van het dagelijkse leven onderstreept van eten en drinken en zo uitgesproken de Schrift aanhaalt, waar verhaald wordt over het lijden. Want hoe we het ook draaien of keren: de overwinning van Pasen komt pas door het lijden en de dood heen en van de andere kant: alleen door de verrijzenis en het leven komt er uitzicht voor hen die nog lijden en in dood gevangen zijn.

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 14 2018

**Kerkkoor
Onze Lieve Vrouw
van Lourdes**

**JAAR
1918 – 2018**

Een eeuw zingen voor de Heer

Lieve mensen
Wat een mijlpaal mogen we als Lievevrouweparochie vieren op zondag 8 april. Immers we vieren dat het kerkkoor Onze lieve Vrouw van Lourdes een eeuw jong is. Dat is uniek te noemen. 100 jaar lang zingen mensen samen en stemmen hun stemmen op elkaar af om God lof te zingen. Daarnaast zorgen ze dat vreugde en verdriet letterlijk een andere klank krijgt.

Met muziek kun je zo goed gevoelens uiten en delen met elkaar. Niet voor niets zeggen we dat zingen twee maal bidden is.

Doorheen deze eeuw is het koor ook een hechte groep geweest en heeft met elkaar gedeeld wat er op persoonlijk levensbord te verwerken kwam.

Het overlijden van onze geliefde dirigent Wim Donders heeft ons allen diep geraakt. Zijn inbreng horen we toch op 8 april doordat we een aantal gezangen zingen, die hij heeft voorgesteld waaronder de schitterende Mass of Peace van Lloyd Webber en de hymne van Barmhartigheid, die Wim al vertaald had, voordat de officiële vertaling kwam. Hoe graag hadden we hem voor zijn eigen koor zien staan. Hij blijft vanuit de hemel altijd met ons en ons koor verbonden.

Dat geldt ook voor Chris van den Boom, onze organist, die ook vanwege zijn gezondheid moest stoppen. Ook hem zijn we heel dankbaar voor alles wat hij voor ons kerkkoor heeft gedaan.

Hans Dogge is zijn opvolger en daar zijn we erg blij mee. Ook Wim was dat en Chris is dat.

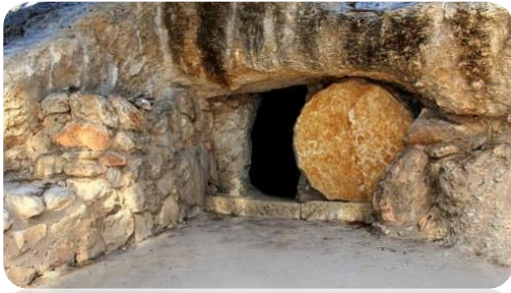
Als een koor ondanks deze ingrijpende gebeurtenissen elkaar weet te dragen op deze manier dan ben ik enorm trots en dankbaar en daarom danken we als parochie en de Lourdeskerk in het bijzonder op de zondag van Barmhartigheid oprecht God voor ons eeuwling: het kerkkoor Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

Van harte hoop ik dat veel parochianen naar deze jubileumviering komen om het met jullie te vieren.

Van harte Gefeliciteerd

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 13 2018

De steen is weggerold ... Hij leeft!

De steen voor het graf was weggerold en het graf was leeg. Dat gegeven symboliseert het paasgeloof van Jezus' leerlingen. De steen voor het graf betekent duisternis, uitgeschakeld zijn; duisternis voor degene die in het graf opgesloten zit, die gevangen zit in de dood, tot niets meer in staat.

Soms zitten mensen in een donker graf van eenzaamheid, van verdriet en frustraties die ze met niemand kunnen delen, want alleen zijn ze niet in staat om die steen voor hun graf weg te rollen. Soms zijn er mensen die gevangenen zijn in hun gevoelens van haat en nijd, in hun wraakzucht. Ook dat is een graf waar ze niet zomaar uit kunnen komen. Want in die situaties lijkt het wel eens alsof ze die steen niet weg willen rollen.

Slechts weinigen hebben het vermogen om uit te breken uit die duistere situatie waarin ze vastzitten. En dan is het te hopen dat zij mensen om zich heen treffen, engelen van mensen, die de steen voor hun graf weggrollen, zodat er weer licht binnendringt in hun bestaan.

En als ons paasgeloof groot genoeg is, dan kijken we om ons heen, naar mensen in onze omgeving die in een moeilijke situatie zitten, voor wie alles donker is. Dan kijken we naar mogelijkheden om die steen voor hen weg te rollen.

We vieren Pasen: feest van het nieuwe leven, van opstaan uit de dood. Letterlijk uit de dood opstaan is ons niet gegeven. Maar anderen helpen op te staan uit de duistere situatie van hun onmacht en verdriet, ook dat is nieuw leven scheppen. Anderen helpen leven, zinvol leven, dat is de opdracht die Jezus ons allemaal meegeeft. Als we dat concreet invullen in ons leven, dan leeft Hij in ons. Dan is het echt Pasen, niet alleen vandaag maar alle dagen van het jaar. Zalig Pasen aan iedereen.

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 12 2018

'We zijn er bijna! We zijn er bijna! Maar nog niet helemaal!' Dat liedje kent u vast wel. Van schoolreisjes of lange vakantieritten. Het is ook in deze weken actueel. Het is bijna Pasen, de Veertigdagentijd loopt op zijn eind. Maar we zijn er nog niet, want de zware weg moeten we nog gaan. Met Jezus mee, Jeruzalem in, waar eerst gejuicht wordt om zijn komst maar de stemming al snel om slaat.

Waar het eerst nog donker moet worden, aardedonker, als Hij sterft, voordat het licht van Pasen door kan breken.

Ook voor mijzelf geldt het lied, maar dan op een andere manier. Ik werk nog een paar dagen en dan ga ik met zwangerschapsverlof. Het is fijn om te weten dat mijn taken in goede handen zullen zijn bij pastor Annemiek Buijs, die mij zal vervangen, en bij het pastorale team. Het is ook fijn dat thuis bijna alles al klaar staat voor de komst van ons eerste kindje. Vol verwachting zijn we, vol spanning en nieuwsgierigheid. In dit hoekje wil ik u dan ook groeten, en tot ziens zeggen, tot augustus. Het ga u goed! Ondertussen neurie ik: 'We zijn er bijna...'
Fredri Hagedoorn, pastoraal werkster

Pastoraal Hoekje week 11 2018

Getuigen door een stille tocht

Beste mensen

Jaarlijks vind in Amsterdam de Stille Omgang plaats. Dat is altijd een bijzonder gebeuren Vanuit het hele land komen katholieke geloofsgenoten naar onze hoofdstad en maken een nachtelijke wandeling door het centrum van de stad in stilte.

Voorafgaand aan de tocht vieren we de Eucharistie in de mooie gerestaureerde Obrechtkerk. Deze ommegang heeft een totaal ander karakter dan onze Maria Ommegang. Het getuigenis ligt in de stilte en niet in het gesproken woord. Vaak is er een confrontatie met het uitgangleven. Jongeren vragen je wat je doet en waarom je zwijgt. Ze begrijpen het niet. Het is ook een vreemd gebeuren: duizenden mensen die in een stoet in stilte door de stad lopen. Wat dit getuigenis anderen doet, weten we vaak niet.

Voor mij spreekt het geluid van de stilte

Als de touringcar in de vroege morgen stopt bij sporthak Gageldonk hoor ik de vogels fluiten en is een speciale zondag begonnen.

De tocht raakt me en ook de vogels.

Dit jaar is de Stille Omgang van 17 op 18 maart.

U kunt nog mee als u zich opgeeft op het parochiecentrum

Vrede en Alle Goeds

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 10 2018

Nu we midden in de Veertigdagentijd zitten wil ik u graag iets meer vertellen over het Vastenactieproject. In het noorden van Zambia zorgt een groep zusters voor HIV & Aids patiënten en hun families. Door deze epidemie is een generatie weggevaagd en blijven vaak alleen de grootouders en kinderen over.

De grootouders worden geholpen met materialen en getraind om een beroep uit te oefenen. Bijvoorbeeld door het aanleggen van een visvijver, of door het telen van aardappelen. De kinderen worden opgevangen door de zusters op school, waar zij ook te eten krijgen. Op een lege maag kun je je immers niet concentreren! En de patiënten zelf worden door de zusters en vrijwilligers bezocht aan huis, en geholpen hun medicijnen trouw in te nemen. In Zambia rust op HIV & AIDS een groot taboe. Doordat de zusters omzien naar deze patiënten als mens en met hen optrekken, verdwijnt er iets van het stigma en wordt de patiënten geleerd met hun ziekte om te gaan.

De zusters doen dit werk onder het motto 'gaan waar niemand wil gaan'. Daarmee zijn zij enorm inspirerend, niet alleen voor de Zambiaanse bevolking, maar ook voor ons.

De activiteiten van de zusters willen we graag steunen, ook vanuit de Lievevrouweparochie. U kunt ook meedoen, door rechtstreeks te geven aan de Vastenactie of één van de kinderen van onze parochie wat geld te geven voor in hun spaardoosje. U kunt meer lezen en zien over het project op de website www.vastenactie.nl

Fredi Hagedoorn, pastoraal werkster

Pastoraal Hoekje week 9 2018

Mijmerend zelfonderzoek

Hoe zijn we op weg naar Pasen? Hoe gaan we zelf om met de vraag: hoe staat het met je vastenbeleving, maar ik durf het woord "vasten" nog nauwelijks te gebruiken, omdat ik vermoed dat daar niet veel van over schiet. Alhoewel er allerlei tv-programma's zijn met 40 of 50 dagen onthouden van bepaalde stoffelijke zaken; niet meer roken, minder eten, minder drinken ... U kent ze vast wel!

Maar dat onbekende van het "vasten" hoeft ook geen ramp te zijn. Misschien is het beter zich af te vragen hoe we op weg gaan naar de verrijzenis. Niet alleen als

herinnering aan wat met Jezus gebeurde, maar onze eigen verrijzenis. En die vraag klinkt misschien meer bij de tijd: waaruit moeten we dan verrijzen? Wat moeten we afschudden en waarin moeten we groeien, opdat aan het einde dat onvoorstelbaar nieuwe Licht over ons kan opgaan. De apostel Paulus komt er in zijn brieven regelmatig op terug: "bekleed u met de nieuwe mens, leg af wat leugen is of schijn, stem je af op de nieuwe tijd die te gebeuren staat, zodat je in de Paasnacht door het water van de doop herboren wordt tot nieuwe mensen." Laten wij dit mijmerend uitzingen als een soort van zelfonderzoek ...

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 8 2018

Pro Petri Sede

Voor de stoel van Petrus

Lieve mensen!

U zult misschien wel denken wat bedoelt hij hiermee: voor de stoel van Petrus? Op 22 februari vieren we het feest van Sint Petrus' Stoel. Achter in de Sint Pieter te Rome staat de stoel van de apostel Petrus en op die dag is de stoel in het hoogkoor met honderden kaarsen verlicht. Dit feest wil uiting geven aan de eenheid met de bisschop van Rome: onze huidige paus Franciscus. Bijna halverwege de basiliek staat een bronzen Petrus die op een stoel zit. Hij mist bij een voet bijna zijn tenen omdat in de loop der eeuwen duizenden pelgrims deze voet hebben aangeraakt. Het blijft een bijzonder gebaar van vroom volksgeloof.

Pro Petri Sede is ook de naam van een vereniging die geld inzamelt om de goede werken van de paus te steunen. Tijdens de dagen van Vastenavond heeft een afvaardiging van Pro Petri Sede een bedrag mogen overhandigen, waardoor de paus hulp kan bieden aan mensen in nood. Hij kan dat naar eigen keuze doen. Ook u kunt lid worden. Achter in onze twee kerken ligt meer informatie.

Vrede en Alle Goeds

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 7 2018

De vastentijd is nu echt begonnen.

De stad wordt weer schoongemaakt, de bullen in de kast, want Vastenavond is voorbij. Een askruisje halen op aswoensdag markeert de bezinningsperiode waarin we ons voorbereiden op Pasen. Veertig dagen om een pas op de plaats te maken. Om ook je binnenkant schoon te maken, je te bezinnen op wat je hebt en waar je zonder kan.

De kinderen en tieners van de parochie doen mee aan de '40 dagen challenge'. In dit project van de Vastenactie worden zij uitgedaagd hun eigen voornemen veertig dagen vol te houden. Dit voornemen kan van alles zijn: geen toetjes eten, minder internetten, klusjes doen. Ouders, grootouders en parochianen kunnen de kinderen sponsoren. Het geld wordt in speciale spaardoosjes verzameld voor het Vastenproject in Zambia. De actie loopt tot het weekend van Palmzondag. In Zambia zorgen zusters voor HIV& Aids patiënten en hun kinderen. Deze kinderen kunnen dankzij het Vastenproject naar school. Ze krijgen overdag van de zusters een warme maaltijd, zodat ze geen concentratieproblemen hebben door een lege maag. Over dit Vastenproject zult u in de weekendvieringen nog meer horen. Ik wens u een inspirerende vastenperiode toe.
Fredri Hagedoorn, pastoraal werkster

Pastoraal Hoekje week 6 2018

'Mè d' éél oew art'

Vastenavond ...

Al vele duizenden jaren zijn er feesten als de winter het voorjaar raakt. Oude rituelen rond vruchtbaarheid; maskerades die contacten smeden met het dodenrijk; de angst of de hoop dat na de dood alle rollen zijn omgedraaid, dat de slaaf koning wordt en de koning bedelaar, ze hebben hun sporen nagelaten in onze herinnering, liedjes, verkleedpartijen, verhalen. Uit het zuiden van Frankrijk is een preek bewaard uit de zesde eeuw. Caesarius van Arles maakte zich boos over lentefeesten die her en der werden gehouden. Een paar honderd jaar later worden er indexen opgesteld van verboden heidense gebruiken. Met name worden rituelen vermeld om in februari de winter uit te drijven.

Ook onze Bonifatius waarschuwt per brief de paus er op te letten dat de Romeinse nieuwjaarsfeesten niet uit de hand lopen.

Maar de lente komt er aan, het wordt lichter, de dagen lengen en daarom vieren we van oudsher Vastenavond. Mensen hebben licht nodig. Het is goed dat het gevierd wordt voor we de Veertigdagentijd ingaan op weg naar Pasen. We starten de Veertigdagentijd op Aswoensdag met het ontvangen van het askruisje; een teken van bezinning en boetvaardigheid. Toch eerst maar Vastenavond vieren 'Mè d'éél oew art'. Een plezierige en veilige Vastenavond toegewenst!

Diaken Jan Foesenek, R.-K. Lievevrouweparochie.

Pastoraal Hoekje week 5 2018

Geef voor je kerk

Lieve mensen

Dat is het thema van de actie Kerkbalans 2018. De afgelopen dagen was het een enorme bedrijvigheid in ons parochiecentrum aan de Stulemeijerlaan 8. Zoveel mensen waren in de weer om zorg te dragen dat de actie Kerkbalans goed onder de aandacht kan komen in onze parochie.

Ik ben trots op de inzet van deze vrijwilligers, die met zoveel anderen letterlijk en figuurlijk geven voor hun kerk. Het is gewoon hartverwarmend.

Graag willen we onze parochiekerk Onze Lieve Vrouw van Lourdes en stadskerk Sint Gertrudis behouden voor onze stad. Ze zijn de zichtbare tekenen van ons geloof. Hier komen we samen om vreugde en verdriet te delen met de Heer en met elkaar. Hopelijk vinden we hier de inspiratie voor onze inzet voor onze medemens, die onze zorg en steun nodig heeft.

Samen blijven we bouwen aan een geloofsgemeenschap voor jong en oud. Nog altijd weten we met vieringen en andere activiteiten alle generaties te inspireren. We mogen denken aan de peuter/kleuterkerk en het de seniorenvieringen om maar iets te noemen.

Als u blijft geven voor uw kerk, kan uw parochie geven aan anderen.

Dankzij u blijven we bestaan.

Heel veel dank voor uw inzet en uw gave!

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 4 2018

In de bijbel staat een verhaal wat Jezus aan zijn leerlingen vertelt over bidden.

Het gaat over een man die 's avonds laat onverwacht een vriend te logeren krijgt en zijn gast graag te eten wil geven. Omdat hij niets in huis blijkt te hebben klopt hij bij de buurman aan die al lag te slapen.

De buurman geeft hem toch brood omdat er om gevraagd wordt. Zo zal God je ook antwoorden als je om iets vraagt, zegt Jezus dan.

Met dit verhaal gaan we deze week met de vormelingen aan de slag. We gaan het samen hebben over bidden. Bidden is contact maken met God, Hem vragen en danken. En God luistert altijd, Hij is altijd online leggen we dan uit. We maken een gebedssnoer en bedenken hoe wij God zouden aanspreken.

Zondag in de St Gertrudiskerk kunt u horen of het verhaal de vormelingen aansprak als ze zich in de viering van 09.30 uur presenteren. Graag tot dan!

Pastor Fredi Hagedoorn

Pastoraal Hoekje week 3 2018

Een sprong in het onbekende

Het komend weekend wordt in het evangelie verteld over de roeping van de eerste leerlingen. Dat gebeurt op een heel eenvoudige manier. Zo eenvoudig dat het voor mensen van onze tijd eigenlijk heel moeilijk te begrijpen is. Veronderstel maar eens even dat er nu iemand op zoek zou gaan naar medewerkers om een kerk, of een andere gemeenschap, op te bouwen die meer dan tweeduizend jaar zou moeten standhouden.

Waarschijnlijk zou die persoon dan beginnen met een profiel op te stellen waaraan die medewerkers moeten voldoen. En vervolgens worden de kandidaten uitgebreid gescreend en getest. Jezus doet het anders. Hij spreekt gewoon een paar simpele vissers aan. En wat nog merkwaardiger is: die mannen laten meteen hun netten in de steek en volgen Hem. De enige aansporing of informatie die ze krijgen is: "De tijd is rijp en het koninkrijk van God is ophanden. Bekeer u en geloof in de goede boodschap."

Onbegrijpelijk, of toch ook weer niet? Simon, Andreas, Jacobus, Johannes: waren dat dan supermensen? Hebben zij niet even getwijfeld en zich afgevraagd of ze het wel zouden kunnen, of ze van het ene moment op het andere hun vertrouwd leventje zouden achterlaten? Wie waagt er nu zomaar een sprong in het onbekende? En: zou dat ook in onze tijd nog kunnen?

Zo radicaal misschien niet, maar het kan wel. Het gebeurt ook. Mensen worden ook nu nog geregeld gevraagd om een taak op zich te nemen, of uitgedaagd om hun grenzen te verleggen. Dikwijls is de eerste reactie dan: dat is niets voor mij, ik kan dat niet, ik ben daar niet voor opgeleid, ik heb daar geen tijd voor. Maar enkelen wagen het toch. Zij vinden de tijd rijp, zij geloven in de boodschap. En dan gebeurt er soms een klein wonder ...

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 2 2018

Een middag om elkaar te ontmoeten

Lieve mensen
Van harte hoop ik dat de Nieuwjaarsontmoeting van onze parochie op zaterdag 13 januari in Den Enghel een gezellige middag vol goede ontmoetingen mag worden.

Na de openingstoespraak van onze vice-voorzitter staan twee getuigenissen van jongeren over het jongerenpastoraat centraal. We mogen horen wat voor hun bronnen van levend water zijn.

We mogen ons als parochie rijk weten dat jongeren zich geraakt weten door de boodschap van Jezus en er iets meedoen in hun leven. Wie de jeugd heeft, heeft toekomst.

Er is ook informatie over de bedevaart naar Israël en een terugblik op de bedevaart naar Lourdes.

Natuurlijk gaan we samen een toast uitbrengen op de toekomst van onze parochie en op een nieuw jaar vol ontmoetingen met elkaar en de Heer.

Mijn droom zou zijn dat de Enghel te klein is om ons allemaal te ontvangen en dat we samen een sfeervolle middag mogen hebben

Vrede en Alle Goeds

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 1 2018

Het nieuwe jaar is begonnen,

de tijd van goede voornemens breekt aan! Wellicht heeft u zelf al een lijstje gemaakt met wat u anders wil doen het komende jaar.

Mag ik u nog een kleine suggestie doen voor een goed voornemen? We hebben net kerstmis gevierd, het grote feest van licht in het donker, waarin we vieren dat God zijn Zoon Jezus aan ons schenkt. Jezus komt net als ieder ander, als klein baby'tje op de wereld.

Hij laat zich van zijn zachte kant zien en zal dat zijn hele leven blijven doen. Hij brengt vrede, niet het zwaard, en schenkt vergeving in plaats van vergelding.

Hij ziet mensen staan in plaats van ze voorbij te lopen. Hij laat zien hoe je mens kunt zijn. Daarom zou uw goede voornemen kunnen zijn: doe zoals God en word mens!

En als u denkt: dat is me te veel, ik had al zoveel andere goede voornemens.
Bedenk dan: u hoeft niet God te worden, maar mens. U hoeft dus niet perfect te zijn, u mag streven naar alle goede dingen op uw lijstje. U hoeft niet de beste